

# Жоел кітабы және Лаодикиялық Жетінші күн адвентист шіркеуі - Он жетінші бөлім

Jeff Pippenger

2025-12-23

## Он жеті саны

Алдыңғы мақаланы біз Ыбырам мен Пауылдың пайғамбарлықтарына қатысты аяқталмай қалған бір пайымдаумен тәмамдадық: олар «жол үстіне жол» қағидасы бойынша отыз жылдан кейін төрт жүз жылдан тұратын, жалпы саны 430 жылдық кезеңді түзеді. Теология әлемінде әлгі отыз жылды төрт жүз жылдан кейін келетін кезең деп қарайтындар бар шығар деп ойлаймын; бірақ әдетте қарастырылғанда, отыз жыл сол кезеңнің басына телінеді. Бұл әуелі 400, содан соң 30 ма, әлде әуелі 30, содан соң 400 ме? Бұл — әуелі отыз, содан соң төрт жүз, өйткені отыз жылдық кезеңнің бар екенін және оның екінші пайғамбарлық кезеңмен байланысып, соның алдында тұрғанын бекітетін көптеген куәліктер бар.

Жүсіп Жаратылыс 41:46-да перғауынға қызмет ете бастағанда отыз жаста еді. Содан кейін жеті жылдық молшылық басталып, оның артынша жеті жылдық ашаршылық келді. Жүсіп, Мәсіхтің бейнесі ретінде, отыз жаста болғанда, оның соңынан 2520 күннен тұратын екі кезең келді. Мәсіх отыз жасында болғанда, оның соңынан 1260 күннен тұратын екі кезең келді; екеуі бірігіп 2520 күнді құрайды; ал бұл, өз кезегінде, екі патшалыққа қатысты жеті уақытпен байланысады.

Дәуіт патша болған кезде отыз жаста еді, және 2 Патшалықтар 5:4-те айтылғандай, ол қырық жыл патшалық етті. Дәуіт Мәсіхтің бейнесі болып табылады, ал Мәсіх отыз жасқа толғанда, Ол шомылдыру рәсімінен өтті, содан кейін қырық күнге айдалаға айдалды; әрі Оның шомылдыру рәсімі арқылы бейнеленген қайта тірілуінен кейін, Ол қырық күн бойы қалып, шәкірттеріне жеке Өзі тәлім берді. Айқышта Иерусалимнің күйреуі рақыммен қырық жылға кейінге қалдырылды; бұл олардың келісім тарихының басында айдалада қырық жыл бойы қырылуымен параллель болып табылады.

Езекиел 1:1-де Езекиел пайғамбар болуға шақырылған кезде отыз жаста еді. Қазір мен Езекиелдің отызыншы жылынан кейінгі кезеңді қарастыруға уақыт бөлмеймін, бірақ оның қызметі қанша уақытқа созылғаны жөніндегі анықталған деректердің қысқаша AI-түйінін келтіре кетемін. «Езекиелдің пайғамбарлықтары Ескі Өсиеттегі ең дәл мерзімделген пайғамбарлықтардың қатарына жатады; бүкіл кітап бойынша 13 нақты мерзім көрсетілген. Бұлардың барлығы Ехонияның жер аударылған жылынан бастап есептеледі (б.з.д. 597 жыл — 1-жыл), сөйтіп шамамен 22 жылды қамтитын айқын хронологиялық негіз қалыптастырады.»

Иса шомылдыру рәсімінен өткен кезде отыз жаста еді, содан кейін Ол көптермен бір аптаға арналған келісімді бекітті.

Антихрист пайғамбарлық тұрғыдан Мәсіхтің үлгісімен басқарылып отыр; әрі Мәсіх Көктегі Бас Діни қызметкер ретіндегі қызметін атқаруға кірісу үшін отыз жыл бойы даярланғаны сияқты, антихрист үшін айқындалған отыз жылдық пайғамбарлық даярлық кезеңі 508 жылы “күнделіктінің” алынып тасталуынан бастап 538 жылға дейін созылды. Сол кезде папалық жалған бас діни қызметкер ретінде билікке ие болды; бұл, Мәсіхтің шомылдыру рәсімінен өткен кезінде құдіретпен майланғаны сияқты, папалықтың 1260 жылдық қараңғылығы Оның шомылдыру рәсімінен айқышқа дейінгі 1260 күндік кіршіксіз нұрына сәйкес келуі үшін еді, ал бұл 1798 жылғы папалықтың өлімші жарақатымен үйлеседі.

Осыған дейінгі, отыз жылдық кезеңнен басталатын екі сатылы кезеңдердің ешқайсысы да Ыбырамның үш сатылы өсиет үдерісіндегі алғашқы қадамынан бұрын болған емес. Сондықтан ең алдымен аталғаны — Ыбырамдікі; бірақ бұл Павелдің екінші куәлігімен расталғаннан кейін ғана солай бола алды. Павел өз сөздерін жазғанда, 400 жылдық пайғамбарлық 430 жылдық пайғамбарлыққа айналды; мұнда алғашқы 30 жыл соңғы уақыт кезеңінен бөлек белгіленген.

Мен Мәсіхтің Альфа мен Омега ретінде бейнеленген мінез-құлқына сүйене отырып, жүз қырық төрт мыңның келісім үдерісінде — олар Ыбырам мен Пауылдың отыз жылдық, одан кейін төрт жүз жыл келетін қосарлы пайғамбарлығының омегасы болып табылады — бұл пайғамбарлықтың келісім тарихының омегасында өз сәйкестігі болуы тиіс деп тұжырымдаймын; ал ол — жүз қырық төрт мыңның мөрленуінің тарихы. Уақытты қолданбайтын, бірақ Ыбырамның іргетастық 430 жылдық пайғамбарлығын орындайтын түрде, отыз жылдық бір кезең, содан кейін оған ілесетін өзге айқын кезең міндетті түрде орындалуға тиіс. Алдыңғы сөйлемді тағы бір рет оқып шықсаңыз жақсы болар еді, содан кейін осы тұсқа қайта оралып, әрі қарай жалғастырыңыз.

Иса, Жүсіп, Дәуіт және Езекиел — бәрі де соңғы күндердегі Құдай халқын бейнелейтін қызметке дайындалу үшін отыз жыл өткізді. Езекиел — пайғамбар, Жүсіп — Мәсіхті діни қызметкер ретінде бейнелейді, ал Дәуіт — патша. Төрт рәміз бар, бірақ Көктегі Ұлы Діни Қызметкерді білдіретін рәміздердің бірінің адамдық та, Құдайлық та өкілі бар. Сол төрт куәгердің бәрі де Ыбырамның 30 жылымен және содан кейінгі пайғамбарлық кезеңмен үйлеседі.

Антихрист отыз жыл бойы әзірленді, содан кейін 1798 жылы өзінің алғашқы өлімін қабылдағанға дейін 1260 жыл бойы билікпен қамтамасыз етілді. Ол екінші өлімнің нышаны, өйткені сынақ мерзімі жабылғанда ол қайтадан өледі. Екінші өлім — мәңгілік өлім. Біз тірілген Құтқарушыға қызмет етеміз, өйткені Мәсіх мәңгілікке өлген жоқ, Ол екінші өліммен өлген жоқ. Папалықтың өлімге соқтырған жарасы жазылған кезде, Аян кітабының он үшінші тарауы оның 42 ай бойы қайтадан билік жүргізетінін көрсетеді; бұл — уақыт элементінсіз берілген пайғамбарлық кезеңді білдіреді.

Ол жексенбілік заң кезінде қайта тірілгенде, оның ісіне қарсы тұратын әскер — Аян кітабының он бірінші тарауындағы үш жарым күннің соңында қайта тірілгендер. Қайта тірілген екі күш — екеуі де ту: бірі жетінші күнгі сенбіліктің туы, екіншісі күннің туы —

бүкіл әлем үшін бағдар нүктесіне айналады, өйткені адамзат өмір мен өлімнің арасындағы өзінің ақырғы таңдауын жасайды.

Жексенбілік заң кезінде антихрист, яғни аң да, айдаһардың, өзінің (аңның) және жалған пайғамбардың үштік одағын бейнелейді. Бұл үш күш Құдайдың барлық таулардан жоғары көтерілетін қауымына қарсы бірігеді. Құдайдың жеңімпаз қауымы отыз жылдық дайындық үстінде, бұл тура мағынадағы отыз жыл емес, бірақ өзіне отыз саны тіркелген, орныққан пайғамбарлық кезең, әрі 1844 жылғы бұйрықтан кейін де пайғамбарлық ретінде күшінде қалып отыр; сол бұйрық пайғамбарлық уақытты қолданудың енді жарамсыз болғанын айқындады. Отыз жылдың даңқ патшалығын бейнелейтін жеңімпаз қауым ретінде пайғамбарды, діни қызметкерді және патшаны білдіретін дайындық кезеңін бейнелейтіні анық көрінеді. Езекиелдің, Мәсіхтің, Жүсіптің және Дәуіттің төрт куәгері Құдай Патшалығының билігін бейнелейді; дәл сол уақыт кезеңінде папалық пен үштік одақ әлемді Армагеддонға бастап барады.

Америка Құрама Штаттарында жексенбілік заң қабылданғанда салтанатты қауым жоғары көтеріледі, және Ескі әрі Жаңа Өсиеттердің куәлігіне сәйкес, жүз қырық төрт мыңды құрайтын келісім халқы діни қызметкерлер патшалығына айналуға тиіс.

Сендер де тірі тастар іспетті рухани үй, киелі діни қызметкерлер қауымы болып құрылып жатырсыңдар, Иса Мәсіх арқылы Құдайға ұнамды рухани құрбандықтар ұсыну үшін. 1 Петір 2:5.

Діни қызметкерлер ғибадатханада қызмет ете бастаған кезде отыз жаста болуға тиіс еді; сондықтан Жексенбілік заңға дейін белгілі бір уақыт кезеңі бар, сол кезеңде алғашқы жеміс шоқтарын тербету құрбандығы ретінде қызмет етуге арналған діни қызметкерлік дайындалады. Діни қызметкерлер, яғни жүз қырық төрт мың, Келісімнің Хабаршысы жүзеге асыратын тазарту үдерісінде леуіліктер ретінде бейнеленген. Жексенбілік заңға алып баратын пайғамбарлық кезең бар, сол кезеңде тазарту үдерісі кейінгі жаңбыр уақытына арналған қасиеттелген қызметті дайындайды. Дайындық Жексенбілік заңда аяқталады; сондықтан отыз кезеңі діни қызметкерлердің дайындалуын білдіреді, сөйтіп діни қызметкерге қойылатын талап етілетін жасқа сәйкес келеді. Мәсіх Ұлы Діни Қызметкер ретінде Өз қызметін отыз жасында бастады, ал Жүсіп Мәсіхтің бейнесі болғандықтан, ол да өз қызметін отыз жасында бастады. Жалған Мәсіх отыз жыл дайындықта болды, сондықтан бізде отыз жылдық кезең діни қызметкерліктің дайындалуын білдіретініне қатысты үш куәгер бар.

«Жақындап келе жатқан ұлы мәселе Құдай тағайындамағандарды електен өткізеді, әрі Ол кешкі жаңбырға дайындалған таза, шынайы, қасиеттелген қызметті иеленетін болады». Selected Messages, book 3, 385.

Уайт апай шіркеу таза болған сайын Пайғамбарлық Рухы әрекет ететінін тікелей үйретеді. Ұлы мәселе арамшөптерді аластатқан кезде, Құдайлық та, адами да болмысты иеленген діни қызметкер Иса мен Жүсіптен, пайғамбар Иса мен Езекиелден, патша Иса мен Дәуіттен құралған қасиеттелген қызмет пайда болады. Отыз жылмен бейнеленген бір мерзім бойы

даярланғандар жүз қырық төрт мыңның қатарында болуға тиіс және пайғамбарлар, діни қызметкерлер және патшалар ретінде көрсетіледі. Бұл үш адамның бәрі де Мәсіхтің пайғамбар, діни қызметкер және патша ретіндегі қызметінің Киелі кітаптағы нышандары болғандықтан, отыз саны бізге, Киелі кітаптағы нышандар арқылы туындатылып, отыз жыл бойы даярланған осы үш санаттың әрқайсысы Мәсіхпен біріккенде, Құдайлықтың адамдықпен қосылуын бейнелейтінін қорытындылауға мүмкіндік береді. Сондықтан нышандық отыз жылдық кезең бойы даярланған сол діни қызметкерлер Құдайлықтың адамдықпен қосылуының туы ретінде бейнеленеді.

Соңғы папалық қанды қырғынның қырық екі айы Мәсіхтің Өз шәкірттерінің тұлғасында қырық екі ай бойы адамдар арасында жүрген кезінде өтеді. Құлдық пен езгінің қырық екі айы, Абрамның екі қырлы пайғамбарлығындағы төрт жүз отыз жылмен бейнеленгендей, азат етілумен аяқталады. Абрамның төрт жүз жылы Қызыл теңіздегі құтқарылумен аяқталады; бұл — сынақ мерзімінің жабылуының классикалық библиялық көрінісі, яғни папаның нышандық қырық екі айының соңында.

Қырық екі ай Құрама Штаттардағы жексенбілік заңнан адамзаттың сынақ мерзімі жабылғанға дейінгі сыналу уақытын білдіреді. Алайда осы 42 айдың ішінде, отыз жылдық дайындық кезеңінен кейін, Мәсіх қалдықтың тұлғасында келісімді бекітіп жатыр. Антихристтің жалған діни қызметкері соңғы ақырына дәл Мәсіх Өз тармағында өлген жерде келеді; бұл — дәл Мысыр патшасы перғауын өз тармағында өлген жер. Қармақ тауында Бағал пайғамбарлары өлтірілді, осылайша жексенбілік заң тұсындағы жалған пайғамбардың өлімі айқындалды. Жексенбілік заң кезінде сенде содан кейін өлтірілетін жалған пайғамбар, перғауын арқылы бейнеленген айдаһар және папалық арқылы бейнеленген аң бар. Бұлардың бәрі жексенбілік заң тұсында Құдайдың діни қызметкерлерімен, патшаларымен және пайғамбарларымен қақтығыста бейнеленеді. Шіркеу жексенбілік заңның дәл алдында тазартылады және пайғамбарлық сыйы қайта қалпына келтіріледі — дәл жалған пайғамбар өлетін жерде. Сол сәттен бастап шайқас шынайы не жалған пайғамбарлық хабар үшін болады.

Нышандық отыз жылдық кезең Жексенбілік заңның алдындағы кезеңді білдіреді. Бұл кезең діни қызметкерлер үшін даярлық кезеңі болып табылады, өйткені Мәсіх барлық нәрседе олардың үлгісі, себебі Токтыға ерушілер — осылар. Ыбырам пайғамбарлығының алғашқы отыз жылының ішінде келісім орнатылды; осылайша бұл діни қызметкерлерге арналған даярлық кезеңі нені білдірсе де, ол — Жаратқан Ие Өз келісімін Ыбырамның альфа тарихы арқылы бейнеленген жүз қырық төрт мыңмен жаңартатын кезең екенін айқындайды. Бұл кезең — Жексенбілік заң кезінде, отыз жасында, Мәсіх Өзінің шомылдыру рәсімінде болғандай Киелі Рухпен майланған кезде қызмет ете бастайтын діни қызметкерлер үшін даярлық уақыты. Ыбырамның альфа тарихынан қорытындылауға болатын тағы бір ақиқат мынау: Жексенбілік заңға алып баратын кезең нені білдірсе де, ол орасан маңызды болуы тиіс, өйткені омега әрдайым альфадан күштірек. Жексенбілік заң — 1844 жылдың 22 қазаны, айқыш, Мысырдағы Құтқарылу мейрамы және тағы сол сияқты нәрселер арқылы бейнеленген омега.

Жексенбілік заң отыз жылдық кезеңмен бейнеленген мерзімнің аяқталуын білдіреді. Ол құтқарылу тарихындағы іс жүзінде әрбір ірі оқиға арқылы алдын ала бейнеленген, сондай-ақ ол Ыбырамнан басталған таңдалған халықтың келісім тарихының да соңы болып табылады. Кезеңнің аяқталуына қатысты осындай пайғамбарлық дәлелдердің салмағын және сол кезеңнің өзіндегі салмақты мақсатты ескерсек, оның басталу нүктесі қандай болмақ?

Көптеген куәгерлердің негізінде отыз жылмен бейнеленетін бір пайғамбарлық кезең бар; ол Жексенбілік заңда аяқталады. Сол сәттен кейін әртүрлі сандық мәндермен бейнеленетін кезең басталады, әрі сол кезеңдердің әрқайсысы Жексенбілік заңнан кейін жалғасатын пайғамбарлық тарихтың бір желісі туралы куәлікті алға тартады. Бұл кезеңдердің кейбірі қауым тарихының ішкі желісін, ал кейбірі Армагеддонға қарай ілгерілеп бара жатқан дүниенің сыртқы желісін бейнелейді.

Осы тұста, бәлкім, індеттер аяқталған кезде күн мен сағат жария етілгенге дейін, соңғы күндердегі қандай да бір уақыт пайғамбарлықтарын анықталатын белгілі бір мерзімдерді білдіреді деп қолдануды қабылдамайтынымызды өзімізге еске салғанымыз жөн болар. Пайғамбарлық уақытты енді қолданбайтыным жөніндегі ойымды көрсету үшін мен Даниял кітабының он екінші тарауын пайдаланамын. Он екінші тарауда пайғамбарлық уақытты көрсететін үш аят бар.

Сонда мен өзен суларының үстінде тұрған, зығыр киім киген әлгі адамды естідім: ол оң қолы мен сол қолын көкке көтеріп, мәңгі тірі Тәңірдің атымен ант етіп: «Бұл бір уақытқа, екі уақытқа және жарты уақытқа созылады; ал киелі халықтың күшін бытыратып таратуды аяқтағанда, осының бәрі тәмам болады»,— деді. Даниял 12:7.

Күн сайынғы құрбандық тоқтатылып, қаңыратып-жоятын жиіркенішті нәрсе орнатылатын уақыттан бастап бір мың екі жүз тоқсан күн болады. Даниел 12:11.

Күтіп, мың үш жүз отыз бес күнге жеткен адам бақытты. Даниял 12:12.

Миллериттер осы үш аяттың әрқайсысын дұрыс түсінді. Бұл үш пайғамбарлық іргетасты білдіретін ақиқаттардың бір бөлігі болып табылады. Алайда Миллериттердің осы аяттарға берген түсінігі бір күнді бір жыл деп есептеу қағидасын қолдануға негізделген еді. «Уақыт енді болмайтындықтан», бұл аяттардың басқа бір қолданылуы болуы тиіс, өйткені барлық пайғамбарлықтар соңғы жаңбыр кезеңі туралы айтып тұр. Бұл аяттардың хабарды құрастыру үшін уақытты қолданбайтын әрі аяттар жөніндегі Миллерит түсінігімен келіспеушілікке түспейтін соңғы жаңбырға қатысты түсінігі болуы тиіс. Үш аяттың ортасындағы аятқа, (он бірінші аятқа), қатысты дұрыс Миллерит көзқарасы — оның алдымен отыз жылдық кезеңнен басталып, содан кейін 1260 жылмен жалғасатын екі еселенген мерзімді білдіретіндігінде. Он бірінші аят қаңырап бос қалдырушы жиіркеніштің орнатылуымен бейнеленгендей, жексенбілік заңнан бұрын болатын отыз жылдық кезеңді айқындап тұр.

Даниялдың он екінші тарауы — Құдай Сөзіндегі, ақырғы күндерде, ақырзаман уақытында, Даниял кітабындағы бір пайғамбарлықтың мөрі ашылған кезде жүзеге асатын Құдай халқының тазару үдерісін баяндайтын тарау. Он бірінші аяттан біз ізашарлар отыз жылдық кезең деп дұрыс түсінген, 1260 жылдық кезеңге бастайтын бір пайғамбарлықты табамыз. Он екінші тарауда жетінші, он бірінші және он екінші аяттардағы үш пайғамбарлықтың бәрі де ақырзаман уақытына дейін мөрленіп қойылған. Ақырзаман уақытында сол үш пайғамбарлықтың мөрі ашылуға тиіс, өйткені Құдай Сөзі ешқашан орындалмай қалмайды. Дәл сол тараудың өзінде Киелі кітаптағы адамзат сынақ мерзімінің жабылуының ең айқын көрінісі берілген; сондықтан он екінші тарау, сөзсіз әрі нақтырақ айтқанда, Адвентизмнің басталуын емес, Адвентизмнің аяқталуын айқындайды.

Даниялдың он екінші тарауындағы үш пайғамбарлық мөрлену мен мөрдің ашылуы өзінің негізгі пайғамбарлық анықтамасын табатын дәл сол Жазба үзіндісінде мөрленіп қойылды. Бұл үш пайғамбарлық жүз қырық төрт мыңның тарихында ашылады, өйткені Альфа мен Омега әрдайым бір нәрсенің ақырының көрінісін оның басталуымен бірге көрсетеді. Он екінші тараудағы үш пайғамбарлық кезеңде ашылатын нәрсе Құдайдың пайғамбарлық Сөзінің соңғы рет ашылуын білдіреді. Сол ашылу Аян кітабының бірінші тарауында, сынақ мерзімі аяқталар алдында, Иса Мәсіхтің Аяны ашылған кезде көрсетілген. Даниялдың он екінші тарауының он бірінші аяты Ыбырайым мен Пауылдың отыз жылдық кезеңнен басталған қосарлы пайғамбарлықтың алғашқы көрінісіне сәйкес келеді.

Даниялдың он екінші тарауындағы үш пайғамбарлық — ақырзаманның ең соңғы кезінде мөрі ашылатын рәміздік мерзімдер, әрі сол мөрдің ашылуы Құдай халқының соңғы тазартылуына алып келеді. Сол үш пайғамбарлықтың біріншісін Мәсіхтің Өзі береді, әрі Ол сол пайғамбарлықты баяндағанда, зығыр киім киген күйі су үстінде тұрып, 1260 жыл ретінде бейнеленген бір пайғамбарлық мерзімнің аяқталуын көрсетеді және сол мерзімнің соңын Құдай халқының күшінің бытыратылуының соңы деп айқындайды. Соңғы күндердегі Құдай халқы — бір жүз қырық төрт мың, және олар бытырап кеткен.

Мәсіх судың үстінде тұрып, бір сұраққа жауап беріп қана тұрған жоқ, бұл сұрақ «Қашанға дейін?» деген сөздермен басталады. «Қашанға дейін?» — пайғамбарлық нышан; дәл осы сұрақ Даниялдың сегізінші тарауының он үшінші аятында Исаға да қойылады: «Қашанға дейін?»

Сонда біреу өзен суларының үстінде тұрған, кенеп киім киген адамға: «Осы ғажайыптардың ақырына дейін қанша уақыт болады?» — деді.

Сонда мен өзен суларының үстінде тұрған, ақ киім киген әлгі адамды естідім: ол оң қолы мен сол қолын көкке көтеріп, мәңгі тірі Тәңірдің атымен ант етіп: «Бұл бір уақытқа, уақыттарға және жарты уақытқа созылады; ал киелі халықтың күшін бытыратып тауысып болған кезде, осының бәрі аяқталады», — деді. Даниел 12:6, 7.

Хиддекел өзенінің көрінісінде зығыр киім киген адам ретінде бейнеленген Исаға қойылған сұрақ: «Осы ғажайыптардың ақырына дейін қанша уақыт болады?»; ал Ұлай өзенінің көрінісінде Пальмони (әлгі бір әулие) ретінде бейнеленген Исаға: «Күнделікті құрбандыққа,

ойрандатушы заңсыздыққа, сондай-ақ киелі орынды да, әскерді де тапталуға беруге қатысты бұл көрініс қанша уақытқа созылады?» — деген сұрақ қойылады.

Уайт ханым Шинардың ұлы өзендерінің жағасында Даниялға берілген аяндар қазір орындалу үдерісінде екенін мәлімдейді, әрі осы екі өзен аянына байланысты Исадан әрдайым жексенбілік заңды «жауап» ретінде туындататын пайғамбарлық «сұрақ» қойылады. Алайда екі жауап та 1844 жылы аяқталған пайғамбарлық уақыттың аясында берілген. Ізашарлар сегізінші тараудағы сұраққа және Ұлай өзені аянына берілген жауапты дұрыс анықтады, сондай-ақ олар Құдай халқының күшінің бытырауы аяқталған уақыт 1798 жыл екенін түсінді. Бірақ 1844 жылдан кейін, Құдайдың пайғамбарлық Сөзінің «уақыттық қолданылуы» аяқталған кезде, «Қанша уақыт?» деген пайғамбарлық сұрақ ізашарлардың түсінігін «2300 күнге дейін; сонда киелі орын жуық арада келетін жексенбілік заң кезінде тазарады» деп қайта баяндайды, әрі Даниялдың соңғы аянындағы «барлық» «ғажайыптар» киелі халықтың күші үш жарым нышандық күн бойы бытырағаннан кейін аяқталатын кезде жүзеге асады.

Даниял кітабының соңғы үш тарауындағы Хиддекел өзені туралы аян мен жетіден тоғызыншы тарауларға дейінгі Ұлай өзені туралы аянды Уайт қарындас «Шинардың ұлы өзендері» деп айқындайды. Тарихи және Киелі кітап зерттеушілерінің барлығы Шинармен байланысты тек екі өзен бар екенін, әрі олардың екеуі де ұлы өзендер екенін мойындайды. Ол екі өзен — Тигр (Хиддекел) және Евфрат. Ұлай өзені Шинардағы Евфрат емес; ол — Шинарда емес, Парсыда орналасқан, адам қолымен жасалған шағын арналы өзен. Адвентизмнің негізі мен орталық тірегін қамтитын аяндағы Ұлай өзені Шинарда орналаспаған, алайда пайғамбар әйел Ұлайды Шинардың ұлы өзендерінің бірі — Евфрат деп айқындайды.

Хиддекел аяны айдаһардың, аңның және жалған пайғамбардың дүниені Армагеддонға бастап апаратын сыртқы тарихын көрсетеді, ал Ұлай аяны Мәсіхтің Өз Құдайлығын адамның адамдық болмысымен біріктіруге ісін бейнелейді. Пайғамбарлық тұрғыдан шабыт Ұлай өзенін Евфрат өзенімен бірге екінші куәгер ретінде қолданып, Мәсіхтің Өз Құдайлығын адамдық болмыспен біріктіру арқылы жүзеге асыратын ісін айқындайды.

Евфрат пен Тигр екеуі де Едемнен бастау алып, келісім тарихының бүкіл өн бойымен ағып өтеді. Олар 1844 жылдың 22 қазанында адвентизмнің орталық тірегіне келіп құйылғанда, Евфрат адам қолымен жасалған Ұлай арнасымен біріктіріліп, Құдайлықтың адамзатпен қосылуын бейнелейді; бұл қосылу жүз қырық төрт мың ретінде бейнеленгендердегі сенімнің жүзеге асырылуы арқылы орындалады. Ұлай Құдайдың пайғамбарлық Сөзінің билігіне қатысты сын-қатерді білдіреді, өйткені ол Эллен Уайттың парсылық Ұлай өзенін Шинардың ұлы өзендерінің бірі деп айқындаған билігін дүниенің мамандарымен қайшылыққа қояды.

Ұлай өзенінің нышаны адамның сөзі мен Құдай Сөзіне қатысты сыннан өтуді білдіреді. Дұрыс айтатын адамдар ма, әлде Уайт әпке ұсынған сөздер ме? Ұлай өзені Парсы жеріндегі бір ғана өзенді білдіре ме, әлде ол Едемнің суларымен адамдардан шыққан сулар араласқан

пайғамбарлық өзенді білдіре ме?

Мен көтерген бұл түйткілдің көптеген шешім нұсқалары болуы мүмкін, бірақ мен өз ойымның мәнін көре алуларыңыз үшін кейбір пайымдарды баяндап өтемін. Дүниелік тарихшылар мен теологтар дұрыс та, ал Уайт ханым қателесе ме? «Шинардың ұлы өзендері» — Тигр мен Евфрат екеніне ешкім дауласпайды. Ендеше, Уайт ханым Парсы жеріндегі Ұлай өзенін Шинардың ұлы өзені деп анықтағанда, ол жалған пайғамбар ма? Немесе, ол қателік жіберген шынайы пайғамбар ма? Шынайы пайғамбар жалған пайғамбарға айналатын шектен өткенге дейін қанша қателік жібере алады? Немесе, тарихшылар қателесе ме? Яки, шын мәнінде, ол дұрыс па? Әлде тарихшылар да, Уайт ханым да екеуі де дұрыс па? Мен бұл түйткілді, осы түйткілдің түсіндірмесін Хиддекел мен Ұлай өзендерінің көріністерінің екеуінде де: «Қашанға дейін?» деп сұралған, өзеннің үстінде тұрған зығыр киімді кісіге қатысты қосымша бір дәлел ретінде қолдану мақсатымен көтердім.

Даниял кітабының сегізінші тарауында Даниял Парсыдағы Суса қаласында болады, ал Суса Улай өзенінің бойында орналасқан; ауыл шаруашылығы саласына байланысты бұл өзен табиғи арнаны да, сондай-ақ адам қолымен жасалған бірқатар су арналары жүйесін де қамтиды. Улай шамамен тағы бір жүз елу мильдей төмен ағып барып, Тигр мен Евфрат өзендерінің тоғысымен жалғасады. Едемнен бастау алған Тигр мен Евфрат ақырында бір арнаға қосылады, және олар қосылған кезде Парсыдан келетін Улай өзені де сол нүктеде жалғасады. Улай өзені Тигрдің батпақты жүйесімен Тигр мен Евфраттың тоғысқан жерінде түйіскенде, Улай Шинардың ұлы өзендерін құрайтын судың бір бөлігіне айналады. Тарихшылар дұрыс айтады, және Уайт қарындас та солай.

Уайт апай сегізінші тараудағы Ұлай туралы көріністі айқындағанда, ол Тигр мен Евфрат өзендерін жалғастыратын, адам қолымен жасалған акведук жүйесімен белгілі өзенді меңзейді; ал бұл өзендер 1798 және 1844 жылдары аяқталған 2520 жылдың екі кезеңін білдіреді.

Тигр өзенінің көне атауларының бірі — Хиддекел, ал Евфратқа қатысты пайғамбарлық тұрғыдан бұл екі өзен Құдайдың қойларын жазалау үшін тағайындалған екі арыстан ретінде де танылатын Ассирия және Бабылмен нақты байланыстырылып көрсетілген. Сол екі қаңыратып-жоятын күш кейінірек пұтқа табынушы Рим мен папалық Римнің екі қаңыратып-жоятын күшінің алдын ала бейнесі болды; бұлар еркек пен әйелдің, яғни шіркеу мен мемлекеттің рәміздері. Пұтқа табынушы Рим мемлекеттік билікті білдіретін еркек болды, ал папалық Рим — шіркеулік биліктің арам әйелі. Ассирия мен Бабыл да өздерінің пайғамбарлық байланысында тиісінше еркек пен әйел болған; осылайша Тигр еркекті, ал Евфрат әйелді білдіретіні айқындалады.

Тигр өзені — 1798 жылға дейін жеткен мемлекетшілдік өзені, ал шіркеушілдіктің Евфраты 1844 жылға дейін жетті. Евфраттың 1844 жылға дейін жетуі тиіс еді, өйткені 1844 жылғы хабар 1844 жылы қайтадан құлаған Бабыл туралы болды (Евфрат). Евфрат 1844 жылы сарқырама тудырған кезде, адамдық істердің нышаны ретінде құйылысқа қосылған Ұлай



өзені де басқа өзеннің суымен қосылды. Мемлекетшілдік өзені 1798 жылы, азаматтық билік папалық өкіметтен алынғанда, бөгелді. Сол жылы Америка Құрама Штаттары жердегі аң және Киелі кітап пайғамбарлығындағы алтыншы патшалық ретінде билік жүргізе бастайды. Тигр өзені 1798 жылы бөгелді, дәл сол жерде мемлекет ақырында бүкіл дүниені бөгетті бұзуға мәжбүрлейді; ол бөгет қазір дүниені жойқын тасқын секілді жайпап өтуге шақ тұрған папалық қудалаудың тасқындарын тежеп тұр. Сол қабырға, немесе бөгет — шіркеу мен мемлекеттің бөліну қабырғасы.

1844 жылы Евфрат та, Ұлай да 1844 жылдың хабарын Бабылдың құлауы ретінде, сондай-ақ дәл Мәсіхтің 1844 жылы бастаған ісі ретінде айқындайды; сол кезде Ол Келісімнің Хабаршысы ретінде Өзінің қасиетті орнына еруге тиіс болған халықтың арасынан Бабылдың сулары мен адами істерді тазартты, яғни Ең Қасиетті Орынға кірердің алдында тазартылуы қажет болған халықты. Сол халықтың соңғы тазартылуы Түн ортасындағы айқай хабарының аясында төгілген жаңбырмен жүзеге асты, ал Түн ортасындағы айқай хабарының сол жаңбыр тамшылары Тигрдің суларынан тамшылатып алынған еді; мұны миллериттер папалық Рим мен 1798 жылды айқындағанындай, сондай-ақ олар Бабылдың құлауын айқындап, жабық есіктің алдында осы хабар арқылы тазартылғанындай түсінуге болады, немесе былай деуге болады — олар Даниял 8:14 хабарын жариялап, Түпнұсқалық Татуласу күнінің ашылуының алдында Түн ортасындағы айқай хабарын орындаған кезде, Ұлай, Тигр және Евфрат өзендерінің тамшылатып алынған суларынан келген жаңбыр арқылы тазартылды.

Мәсіх Даниялдың он екінші тарауының жетінші аятында Хиддекелдің суларының үстінде тұрған кезде, Ол Тигрдің суларының, яғни адамзаттың сынақ мерзімінің жабылуына алып баратын адамдық мемлекеттік саясаттың соңғы қозғалыстарын бейнелейтін көріністегі мемлекеттік саясат суларының үстінде тұр. Ол сол жерде алдыңғы аяттағы сұраққа жауап беріп тұр, дәл сол сияқты Ұлай өзені туралы көріністе зығыр киім киген Кісі, ол жерде Ғажайып Санаушы Палмони, алдыңғы аяттағы сұраққа жауап береді. Екі жағдайда да бұл — періштелер мен Мәсіх арасындағы көктегі сұхбат, әрі екі жағдайда да қойылатын сұрақ: «Қашанға дейін?»

Жауап — 2300 күн; сегізінші және он екінші тарауларда ол «бір уақыт, екі уақыт және жарты уақыт» деп берілген. Бұл жауап 2300 жыл және 1260 жыл ретінде түсініледі, бірақ 1844 жылы Құдай пайғамбарлық хабардағы уақытты қолдануға тыйым салды, өйткені енді уақыт жоқ. Зығыр киім киген адам — Палмони — Өзінің соңғы ұрпағына қандай жауап береді? «Қанша уақыт?» деген сұрақтың жауабы ретінде жексенбілік заңды айқындау үшін көптеген куәліктер ұсынылған; онда киелі орын жексенбілік заң кезінде тазара ма, және «осы кереметтердің бәрі» жексенбілік заң кезінде аяқтала ма? Жексенбілік заң кезінде аяқталатын «кереметтер» қандай, және сол «кереметтер» қашан басталды?

Сонда мен, Даниял, қарадым, міне, тағы екеуі тұр екен: біреуі өзен жағасының бұл бетінде, ал екіншісі өзен жағасының арғы бетінде. Сонда біреуі өзен суларының үстінде тұрған, зығыр кенептен киім киген адамға: «Осы ғажайыптардың ақырына дейін қанша уақыт болады?» — деді.

Сонда мен зығыр киім киген, өзен суларының үстінде тұрған кісіні естідім: ол оң қолын да, сол қолын да көкке көтеріп, мәңгі тірі Тұлғаның атымен ант етті: «Бұл бір уақытқа, екі уақытқа және жарты уақытқа созылады; ал қасиетті халықтың күшін бытыратып тастауды аяқтаған кезде, осының бәрі де тамам болады». Даниял 12:5–7.

«Қашанға дейін?» деген рәміздік сұрақ жексенбілік заңды білдіреді, әрі періште жексенбілік заңның қашан болатынын емес, ғажайыптардың соңы қашан болатынын сұрады.

«Ғажайыптар» жексенбілік заңда аяқталады, ендеше жексенбілік заңға алып баратын ғажайыптар қандай? Немесе нақтырақ айтқанда, Хиддекел бойында берілген аянда, оннан он екінші тарауларға дейін бейнеленген «ғажайыптар» нелер? Егер біз «ғажайыптардың» не екенін анықтай алсақ, олардың қашан басталатынын табуымыз мүмкін. Даниялдың оныншы тарауында Жәбірейіл аян кезінде Даниялмен өзара әрекеттесуінің мақсаты не болғанын анық түрде көрсетеді.

Енді мен соңғы күндерде халқыңның басына не түсетінін саған ұғындыру үшін келдім; өйткені бұл көрініс әлі де көп күндерге қатысты. Даниял 10:14.

Жәбірейіл Құдай халқының ақырғы күндерде өз бастарынан не өтетінін түсінуі үшін келді. Даниял кітабының он екінші тарауындағы пайғамбарлықтарды миллериттер дұрыс түсінді деп мойындап, бірақ сол мойындауды тараудың ақырғы күндерге қолданылуын жоққа шығару үшін пайдалану — Жәбірейілдің жариялаған мақсатын жоққа шығару болып табылады. Жәбірейіл он бірінші тараудың бірінші аятынан бастап пайғамбарлық баянды он екінші тараудың үшінші аятына дейін жалғастырғанда, онда бейнеленген тарих — айдаһар, аң және жалған пайғамбар дүниені Армагеддонға қалай бастап апаратынының сыртқы пайғамбарлық егжей-тегжейлері. Тараудың ішінде Құдай халқының қудаланатынын сипаттайтын үзінділер бар, бірақ он бірінші тараудың тарихы негізінен сыртқы аян болып табылады. Бұл он және он екінші тараулардың Даниялдың соңғы көрінісінің ішінде альфа мен омеганы білдіретінін көрсетеді, өйткені он бірінші тараудан өзгеше, екеуі де жүз қырық төрт мыңның мөрленуін айқындайтын ішкі хабарды сипаттайды. Ортадағы тарау — солтүстіктің патшасы, Рим папасы арқылы бейнеленген адамзаттың бүлігі, ал альфа болып табылатын оныншы тарау мен омега болып табылатын он екінші тарау ақырғы күндердегі жүз қырық төрт мыңның ішкі тәжірибесін айқындайды. Үш тараудың бәрі де сынақ мерзімінің жабылуына алып барады: альфа тарау Құдайдан қорқудан басталады, бұл құлшылық етушілердің екі тобын ажыратады, ал тараудың соңында Даниялға күштің еселенуі беріледі, осылайша бірінші және екінші періштелердің хабарлары айқындалады. Он екінші тарау — омега тарау, және ол үшінші періштенің сот хабарын айқындайды.

Он бірінші тарауда адамзаттың Иерусалимнің қирауынан бастап сынақ мерзімінің жабылуына дейінгі бүлігі баяндалады; бұл, Сестра Уайттың айтуынша, дүниенің ақырындағы сынақ мерзімінің жабылуының бір көрнекі бейнесі болып табылады. Даниялдың он бірінші тарауы Иерусалимнің қирауынан басталады, өйткені Даниял — Иерусалимнің үш дүркін қирауы кезінде Бабылға әкетілгендердің бірі; сол үш дүркін қирау б.з. 70 жылы сол қаланың қирауын бейнелеген, ал кейінірек, соңғы күндері, дүние арқылы көрсетілген түрде тағы да қайталанған.

Бір жылдың дәл сол бір күніне тура келген, арасы алты жүз алпыс бес жыл болған Иерусалимнің екі сөзбе-сөз жойылуы. Сол екі жойылу да Келісім сандығы орналасуға тиіс болған қаланың жойылуы еді. Шило дәл сондай пайғамбарлық сипаттарға ие болды және Құдайдың қатысуы орналасқан, не орналасуға тиіс болған қаланың алғашқы жойылуын бейнелейді. Уайт қарындас Иерусалимнің жойылуын соңғы күндердегі жойылудың нышаны ретінде қолданғанда, ол Мәсіхтің Иерусалимнің жойылуы туралы уағызына түсініктеме беріп отыр.

Шило, Набуходоносор мен Титтің қол астында Иерусалимнің қирауы — Құдай қаласының күйреуі арқылы бейнеленген ақырғы күндердің үш куәгері. Шило — Құдайдан қорқуды үйрететін бірінші періштенің хабары; мұны Ели істемеді, әрі Оған мадақ беруді де үйретеді; мұны да Ели істемеді, өйткені Оның сотының уақыты келді. Екінші періштенің хабарында біз Набуходоносор мен Тит арқылы бейнеленген қосарлануды көреміз. Ақырғы күндердегі Иерусалимнің үшінші рет қирауы сынақ мерзімінің жабылуында болады, ал бұл — соттың аяқталуы.

Он бірінші тарау — үш періштенің хабарларының сыртқы тарихы. Ол Даниял көрген аянның жиырма екінші күні орын алатын оныншы тараудағы бөлінудің көрінісі мен күш-қуат беретін үш жанасудың арасына орналасқан. Бұл он екінші тараудың да ақырғы күндерде Құдай халқының басына түсетін ішкі оқиға туралы болатынын білдіреді. Сондай-ақ бұл он екінші тараудағы нұрдың оныншы тараудағы нұрдан жиырма екі есе жарығырақ екенін білдіреді.

Ұлай туралы көріністе Мәсіхке де: «Қаншаға дейін?» — деген сұрақ қойылды. Он үшінші аяттағы осы сұраққа дейінгі алдыңғы он екі аят Киелі кітап пайғамбарлығындағы биліктер туралы маңызды егжей-тегжейлерді бейнелейтін сыртқы пайғамбарлық тарихты айқындап беріп отырды. Ол он екі аят жетінші тарауда бейнеленген тарихты жай ғана қайталап, кеңейте түскен еді. Сол аяттарда баяндалған пайғамбарлық тарих он бірінші тарауда да Мидиялықтар мен Парсылардың уақытынан бастап қайталанып, кеңейтіле түседі. Сегізінші тараудың соңғы жартысы мен тоғызыншы тараудың барлығы — Даниял пайғамбар арқылы Құдайдың ақырғы күндердегі халқының бейнеленуі. Ұлай өзендері туралы көріністегі пайғамбарлық тарихтың үш тараудағы көрінісі, сонымен бірге Даниялдың Жәбірейілмен өзара әрекеттесуі арқылы сол тараулардағы Құдай халқының бейнеленуі, оныншыдан он екінші тарауға дейінгі тараулардың альфасы мен омегасы болып табылады.

Хиддекел — омега, ал Ұлай — альфа болғандықтан, ақырғы уақытқа жеткенде он екінші тарауда мөрі ашылатын нұрмен бейнеленген күш Адвентизмнің орталық тірегі мен іргетасы болып табылатын аяннан жиырма екі есе жарығырақ. Олай болса, Даниялдың соңғы аянының нұры тікелей соңғы күндердегі Құдай халқымен байланысты нұр ретінде айқындалады. Періште зығыр киім киген кісіге: «Осы ғажайыптардың ақырына дейін қанша уақыт?» — деп сұрағанда, бұл ғажайыптар — Ыбырамға жұлдыздарға қарауды бұйырған әмірде оның келісім тарихының жаңғырығы естілетіндей, мәңгілік бойы жұлдыздардай жарқырайтындар. Даниялдың он екінші тарауындағы ғажайыптар — адамзаттың жүз қырық төрт мыңның туына айналдырылуы.

Алдыңғы бір тармақта біз Даниял 12-тараудың он бірінші аяты екі кезеңнен тұратын пайғамбарлық мерзімді айқындайтынын, олардың алғашқысы отыз жыл екенін анықтадық. Он бірінші аятқа тиісті екпін беру үшін, мен жетінші аятқа жүгіндім; соңғы күндері Өз халқының арасында жүзеге асыратын кереметтерге Мәсіхтің тікелей қатысуын көрсету үшін.

Он бірінші аятқа қайта орала отырып, он екінші тарауды Жәбірейілдің тікелей «соңғы күндер» деп атағанын еске салғым келеді. Жүз қырық төрт мыңның күндерінде, яғни олар мөрленіп, Құдаймен келісімге кіретін күндерде, Даниял кітабына сәйкес, мөрі ашылатын бір хабар болады, әрі ол қатты айқайға ұласады. Сол хабар он екінші тарауда бір-бірінен айқын ажыратылатын үш пайғамбарлық кезең арқылы бейнеленген; оларды әуелде миллериттер анықтап берген, кейіннен Пайғамбарлық Рухы қуаттаған. Ол үш кезең уақытты білдірмейді, өйткені он екінші тарауда екі қолын да көкке көтерген сол періштенің өзі Аян кітабының оныншы тарауында бір қолын көкке көтеріп, енді уақыт болмайды деп ант еткен болатын. 1844 жылы айтылған сол мәлімдеме Даниялдың он екінші тарауындағы үш пайғамбарлық кезеңнің уақытты білдіру үшін арналмаған рәміздік кезеңдер екенін білдіреді.

Сондықтан, Даниялдың он екінші тарауындағы ортаңғы рәміздік пайғамбарлық кезең Михаилдің орнынан тұратын дәл сол тарауда отыз жылдан басталатын қосарлы кезең болса, онда отыз жылдан басталатын сол қосарлы кезең Ыбырамның альфа пайғамбарлығының кемел орындалуы екенін білесіндер. Тандалған халыққа қатысты келісім тарихын бастайтын уақыт пайғамбарлығының омегасы, Құдай халқының соңғы күндерде басынан өтетін нәрселер туралы Даниял куәлігінің шарықтау шегі болып табылатын сол тарауда өзінің кемел орындалуына жетеді.

Ақырзаман кезінде Даниял кітабының мөрі ашылады, ал одан туған нұр Құдай халқын мөрлейді. Ақырзаман кезінде Даниял кітабының мөрі ашылады, ал одан туған нұр Даниялдың соңғы тарауындағы үш пайғамбарлық кезең арқылы бейнеленген. Сол тарау Хиддекел көрінісін құрайтын үш тараудың омегасы болып табылады, ал Хиддекел көрінісі Даниялдың өзендер туралы көріністерінің альфасын бейнелейтін үш тараудың омегасы болып табылады. Едемде басталған өзендер ақырында Даниялға дейін жетті, содан кейін Құдайдың пайғамбарлық Сөзі оларды үш періштенің екі қозғалысының альфа қозғалысы болған бірінші және екінші періштенің Миллерит қозғалысына алып келді. Он бірінші аяттағы 1290 жыл Ыбырайым мен Пауылдың 430 жылдық пайғамбарлығының омегасы болып табылады.

Даниял он екінші тарауға және оның Ыбырамның пайғамбарлығымен байланысына әрі қарай өтпес бұрын, Пауылдың кім болғанын еске алғанымыз жөн. Пауыл басқа ұлттарға жіберілген елші ғана емес, сонымен қатар, дәл сондай маңызды түрде, өз хабарын Құдайдың пайғамбарлық Сөзі арқылы ұсынды. Бұдан да маңыздысы — Пауыл диспенсациялық пайғамбар болды. Диспенсациялық пайғамбар дегеніміз — Мұса сияқты Құдай халқын бір диспенсациядан екіншісіне, құрбандық үстеліне табынудан киелі орын қызметіне; шомылдыру рәсімін жасаушы Жохан сияқты — жердегі киелі орыннан Көктегі Киелі Орынға жетелеу үшін тұрғызылған пайғамбар. Пауыл тураның руханиға қолданылуы

туралы мәлімет пен ережелерді Киелі кітаптың басқа барлық авторларын қосқандағыдан да әлдеқайда көп жазып қалдырды! Ол Құдайдың келісім халқының аясында турадан руханиға өтуді түсіндіру үшін көтерілді.

Пауыл — Ыбырайымның таңдалған халқының келісім уәделері мен сол таңдалған халықтың сөзбе-сөзден руханиға ауысуы арасындағы жалғастырушы буын. Егер сіз Пауылдың келісім тарихындағы рөліне нық орнықтамаған болсаңыз, онда Құдайдың келісім халқы туралы алғаш рет айтылған пайғамбарлықтың отыз жылдық кезеңнен басталатын екі еселі уақыт пайғамбарлығы болуының қаншалықты Құдайлық тұрғыдан үйлесімді екенін көрмеуіңіз мүмкін. Таңдалған халықтың әкесі белгілеп берген бір пайғамбарлық бар; ал олар рухани таңдалған халыққа ауысқанда, сол ауысуды айқындап, түсіндіру үшін диспенсациялық пайғамбар көтерілді, сондай-ақ Ыбырамның уақыт пайғамбарлығын Ескі Өсиеттегі бірінші куәлікпен үйлесетін Жаңа Өсиеттен алынған екінші куәлік арқылы бекіту үшін де көтерілді. Басында — Ыбырам, ал соңында — Пауыл; бұлар ақырғы күндердегі 1290-ның маңызын бейнелейді.

Біз келесі мақалада жалғастырамыз.

«Зәкарияның Ешуа мен Періште туралы көрінісі ұлы татуластыру күнінің соңғы көріністеріндегі Құдай халқының тәжірибесіне айрықша күшпен қолданылады. Сол кезде қалдық қауым зор сынақ пен күйзеліске ұшырайды. Құдайдың өсиеттерін және Исаның сенімін сақтайтындар айдаһар мен оның жасақтарының қаһарын сезінетін болады. Шайтан дүниені өзіне бағыныштылар деп санайды; ол тіпті өзін мәсіхші деп атайтындардың көбінің үстінен де билікке ие болды. Бірақ міне, оның үстемдігіне қарсы тұрып жатқан шағын бір топ бар. Егер ол оларды жер бетінен жойып жібере алса, оның жеңісі толық болар еді. Ол басқа ұлттарды Исраилді құртуға қалай итермелесе, сол сияқты таяу болашақта жердің зұлым күштерін Құдай халқын құртуға айдап салады. Адамдардан Құдай заңын бұза отырып, адамдық жарлықтарға бағыну талап етілетін болады.»

Құдайға адал болғандарға қоқан-лоқы көрсетіліп, олар айыпталып, заңнан тыс деп жарияланады. Олар “ата-аналары, бауырлары, туыстары және достары тарапынан сатқындыққа ұшырап,” тіпті өлімге дейін барады. Лұқа 21:16. Олардың жалғыз үміті — Құдайдың рақымында; жалғыз қорғанысы — дұға болмақ. Ешуа Періштенің алдында жалбарынғандай, сол сияқты жүректері күйреп, таймас сеніммен қалдық шіркеу өздерінің Араша Түсушісі Иса арқылы кешірім мен құтқарылуды сұрап жалбарынады. Олар өз өмірлерінің күнәкарлығын толық сезінеді, өз әлсіздігі мен лайықсыздығын көреді; әрі олар үмітсіздікке берілуге дайын тұрады.

Азғырушы оларды айыптау үшін қастарында тұрады, ол Ешуаға қарсы тұру үшін тұрғандай. Ол олардың кір киімдерін, мінездерінің кемшіліктерін көрсетеді. Ол олардың әлсіздігі мен ақымақтығын, шүкірсіздік күнәларын, Құтқарушысын масқаралаған Мәсіхке ұқсамаушылықтарын алға тартады. Ол олардың хәлінің үмітсіз екені, арамдықтарының дағы ешқашан жуылып кетпейтіні туралы оймен оларды үрейлендіруге тырысады. Ол осылайша олардың сенімін жойып, азғыруларына бой

алдыруына және Құдайға деген адалдықтан теріс айналуына жеткізуді үміт етеді.

«Шайтан Құдай халқын қандай күнәларға азғырғанын дәл біледі, әрі олардың үстінен айыптарын тағып, өз күнәлары арқылы олар Құдайдың қорғауынан айырылды деп жариялайды және оларды жоюға өзінің хақысы бар екенін алға тартады. Ол оларды да Құдайдың рақымынан аластатылуға өзі сияқты лайықты деп мәлімдейді. “Мыналар, — дейді ол, — көкте менің орнымды және менімен бірігіп кеткен періштелердің орнын басатын халық па? Олар Құдай заңына мойынсұнамыз деп сенеді; бірақ оның өсиеттерін орындады ма? Олар Құдайды сүйгеннен гөрі, өздерін көбірек сүйген жоқ па? Олар өз мүдделерін Оның қызметінен жоғары қойған жоқ па? Олар дүниелік нәрселерді сүйген жоқ па? Өмірлерінде із қалдырған күнәларына қараңдар. Олардың өзімшілдігін, өшпенділігін, бір-біріне деген жеккөрушілігін көріңдер. Құдай мені және менің періштелерімді Өзінің алдынан қуып жіберіп, ал дәл сондай күнәларға кінәлі болғандарды марапаттай ма? Ие, әділдік бойынша Сен мұны істей алмайсың. Әділдік оларға қарсы үкім шығарылуын талап етеді.”»

«Бірақ Мәсіхтің ізбасарлары күнә жасағанымен, өздерін шайтандық күштердің билеп-төстеуіне беріп қойған жоқ. Олар өз күнәларына тәубе етіп, кішіпейілділікпен және жүрек қаяуымен Жаратқан Иені іздеді, ал Құдайлық Араша Түсуші олардың атынан жалбарынады. Олардың алғысыздығынан ең көп қорлық көрген, олардың күнәсін де, сондай-ақ тәубесін де білетін Сол былай деп жариялайды: “Ием, сені тыйсын, ей, шайтан. Мен осы жандар үшін Өз өмірімді бердім. Олар Менің алақандарымда ойылып жазылған. Оларда мінез-құлық кемшіліктері болуы мүмкін; олар өз талпыныстарында сәтсіздікке ұшыраған болуы мүмкін; бірақ олар тәубе етті, ал Мен оларды кешіріп, қабылдадым”.»

«Шайтанның шабуылдары күшті, оның азғырулары қулықпен жасырылған; бірақ Жаратқан Иенің көзі Өз халқына түскен. Олардың қайғы-қасіреті зор, пештің жалыны оларды жалмап қоятындай көрінеді; алайда Иса оларды отта сыналған алтын сияқты алып шығады. Олардың жерлік болмысы жойылады, осылайша олар арқылы Мәсіхтің бейнесі кемел түрде ашылуы үшін.

«Кейде Жаратқан Ие Өз қауымының басына төнген қауіптерді және оның жаулары оған келтірген зиянды ұмытқандай болып көрінуі мүмкін. Бірақ Құдай ұмытқан жоқ. Бұл дүниеде Құдайдың жүрегіне Өз қауымындай қымбат еш нәрсе жоқ. Дүниелік саясат оның шежіресін бұзуы — Оның еркі емес. Ол Өз халқын Шайтанның азғыруларынан жеңілуге тастап қоймайды. Өзін теріс танытатындарды Ол жазалайды, бірақ шын жүректен тәубеге келетіндердің бәріне рақым көрсетеді. Христиандық мінезді дамыту үшін күш сұрап Оны шақыратындарға, Ол қажет болған көмектің бәрін береді.

«Ақыр заманында Құдай халқы ел ішінде жасалып жатқан жиіркенішті істер үшін күрсініп, зар жылайтын болады. Олар көз жастарын төге отырып, Құдай заңының аяққа тапталуы арқылы зұлымдардың өздерін қандай қауіпке душар етіп жатқанын ескертеді, әрі сөзбен айтып жеткізгісіз қайғымен Жаратқан Иенің алдында тәубеге келіп, өздерін кішірейтеді. Зұлымдар олардың қайғысын келеке етіп, салмақты үндеулерін мазақ кылатын болады. Бірақ Құдай халқының қасіреті мен кішіреюі — олардың күнәнің

салдарынан жоғалтқан күш-қуаты мен мінезінің тектілігін қайта алып жатқандығының айқын дәлелі. Олар Мәсіхке жақындай түскендіктен, көздері Оның кемел пәктігіне тігілгендіктен, күнәнің өлшеусіз күнәлілігін соншалық анық көреді. Жуастық пен кішіпейілділік — табыс пен жеңістің шарттары. Айқыштың түбінде иілгендерді ұлылық тәжі күтіп тұр.»

Құдайдың адал, дұға етуші адамдары, бейне бір, Онымен бірге қоршауда тұр. Өздері қаншалықты берік қорғалғандарын білмейді. Шайтанның айдап салуымен бұл дүниенің әміршілері оларды жоюға ұмтылуда; бірақ егер Құдай балаларының көздері Дотанда Елішенің қызметшісінің көздері ашылғандай ашылар болса, онда олар өздерін қоршап қонған, қараңғылық күштерін тежеп тұрған Құдай періштелерін көрер еді.

Құдайдың халқы Оның алдында өз жандарын қорлап, жүрек тазалығын жалбарына сұрағанда, «Лас киімдерді шешіп тастаңдар» деген бұйрық беріледі, әрі жігерлендіретін мына сөздер айтылады: «Міне, Мен сенің заңсыздығыңды сенен алып тастадым, әрі саған ауыстыратын киім кигіземін». Зәкәрия 3:4. Мәсіхтің әділдігінің дақсыз шапаны сыналған, азғырылған, адал Құдай балаларына кигізіледі. Менсінілмеген қалдық даңқты киімге оранады да, енді ешқашан дүниенің бұзылғандығымен былғанбайды. Олардың есімдері Токтының өмір кітабында сақталып, барлық дәуірлердің адалдарымен бірге жазылады. Олар азғырушының айла-шарғыларына қарсы тұрды; олар айдаһардың ақырған үнінен адалдықтарынан тайдырылған жоқ. Енді олар азғырушының қастықтарынан мәңгілікке қауіпсіз. Олардың күнәлары күнәнің бастаушысына аударылады. Олардың бастарына «көркем сәукеле» кигізіледі.

«Шайтан өз айыптауларын табандылықпен айтып жатқан кезде, көзге көрінбейтін қасиетті періштелер ары-бері өтіп, адалдарға тірі Құдайдың мөрін басып жатты. Бұлар — Қозымен бірге Сион тауында тұрғандар, маңдайларына Әкенің есімі жазылғандар. Олар тақтың алдында жаңа әнді айтады; ол әнді жер бетінен сатып алынған жүз қырық төрт мыңнан басқа ешкім үйрене алмайды. “Бұлар — Қозы қайда барса, соңынан еріп жүретіндер. Бұлар адамдар арасынан Құдайға және Қозыға арналған алғашқы жемістер ретінде сатып алынғандар. Олардың аузынан ешқандай жалғандық табылмады, өйткені олар Құдай тағының алдында мінсіз.” Аян 14:4, 5.»

«Енді Періштенің мына сөздері толық орындалды: “Енді тында, уа, ұлы діни қызметкер Ешуа, сен де, алдында отырған серіктерің де; өйткені олар — таңданыс тудыратын адамдар; міне, Мен Өз Құлым — Бұтақты алып келемін”. Зәкәрия 3:8. Мәсіх Өз халқының Құтқарушысы әрі Азат Етушісі ретінде ашылады. Енді, расында да, сол қалғандар “таңданыс тудыратын адамдар”, өйткені олардың жердегі сапарындағы көз жасы мен қорлануы Құдай мен Токтының алдында қуаныш пен құрметке орын береді. “Сол күні Жаратқан Иенің Бұтағы көркем де даңқты болады, ал жердің жемісі Израилден аман қалғандар үшін асыл да әсем болады. Сонда Сионда қалған, Иерусалимде аман қалған әркім қасиетті деп аталатын болады, яғни Иерусалимде тірілердің қатарына жазылғандардың әрқайсысы”. Ишая 4:2, 3». Пайғамбарлар мен патшалар, 587–592-66.